Народився Михайло Глінка у 1804-му році в селі Новоспаському Смоленської області в поміщицькій родині. Але життя й доля Михайла Івановича тісно переплелися з Україною.

Він обожнював наші яскраві сонячні дні та говорив, що тутешній клімат йому корисний. Неодноразово він бував у Чернігові та Ічні, Ніжині, Григорівці, Монастирищі. Т.Шевченко у повісті «Музикант» згадує перебування композитора в Качанівці, в маєтку поміщика Григорія Тарновського. Там, у мальовничому парку, в готичній альтанці, що збереглася й донині, Глінка працював над оперою «Руслан і Людмила», уривки з якої вперше виконав хор мецената Тарновського. Там же було створено і прекрасні пісні, що стали народними: «Гуде вітер вельми в полі» та «Не щебечи, соловейку» на слова поета-романтика Віктора Забіли. За дорученням російського царя Миколи І-го Глінка не раз приїздив до України, щоб поповнити талантами придворну капелу. Доречно зауважити, що цар пишався нею, бо вона мала великий успіх за кордоном. Іменем Глінки названа вулиця у Чернігові та альтанка у Качанівці.

Джерело: http://orthodoxy.org.ua